

ספר מי השילוח - חלק ראשון - פרשת אמור

Say to the Cohanim/Priests sons of Aaron and say to them, do not make yourself *Tameh*/defiled to any person among your people.

Cohen refers to the person who worships God, and knows that things which happen in the world don't happen by accident, but understands every event is governed by Divine Providence. Someone who knows that God's only desire is for the benefit of His creatures.

אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו. כהן נקרא העובד ה' ורואה כי כל המעשים הנעשים בעולם אינם במקרה רק בהשגחה מאת הש"י, ויודע כי רצון הש"י הוא רק להיטיב לבריות.

Precisely such a person might be bothered by complaints, because he may observe events that appear to be the work of the characteristic of God's Din/Judgment. Because anyone who has decided that things occur in the world by accident can't have complaints when things don't go his way, because he's already decided that things happen by accident. But a person who knows that everything is in the hands of heaven, might have complaints.

ולאדם כזה יכול לבוא תרעומות כי יראה איזה מעשה ממדות דינו של הקב"ה. כי האדם שגמר בדעתו כי העולם מקרה הוא, לא יכול לבא כ"כ לידי תרעומות כאשר יראה דבר הנהגה נגד רצונו כי יאמר מקרה הוא. אך האדם היודע כי הכל נעשה בידי שמים לזה יוכל לבוא תרעומות.

That's why God exhorts the Cohen/Priest, meaning, to those who worship Him, "do not make yourself *Tameh*/defiled to any person among your people." This is to say, that he must not have any complaints against God's judgment, because that's the meaning of '*Tameh*/defiled to a soul': Complaints against God.

ועי"ז מזהיר הקב"ה לכהנים היינו לעובדי ה', לנפש לא יטמא בעמיו, היינו שלא יהיה להם תרעומות על מדות דינו של הקב"ה כי טמא לנפש היינו תרעומות על הקב"ה.

The source of complaints at God are complaints against Din/Judgment, which come of seeing loss and want in the world, as is explained in the Zohar (Vol III, 88b). Therefore, God commanded Moses to say to the Cohanim and say again. Because 'saying' is always gently.

כי עיקר תרעומות המצוי בעולם נגד מדות הדין, הוא על ההפסד וההעדר הנמצא בעולם, כמבואר בזוה"ק. לכן צוה הש"י אמור אל הכהנים ואמרת,

That means 'to whisper' to those who worship God, not to have complaints even against Din/Judgment. Because God's kavanah/intent is always to do Good, even when exhibiting the characteristic of Din/Judgment. Even then, His kavanah is, at the deepest depths, to do Good.

היא בלחשיה [זוהר ויקרא פ"ח] היינו ללחוש לעובדי ה' שלא יהיה להם תרעומות גם על מדות הדין, כי תמיד כוונת הש"י אך להיטיב, אף שינהג במדות הדין גם אז כוונתו בעומק להיטיב.

Say to the Cohanim/Priest...

We learn in the Midrash (Tanchuma Emor 1), 'a parable of a King who said to his chief butcher: Do me a favor, don't look at a dead body, ever. So that you do not contaminate my palace'. The butcher is the one who is in charge of preparing the feast for the King. So the King warns him, 'as your job is to cater my Simchah/Joy, be sure not to cause sadness. For looking at the dead is the opposite of *simchah*.

אמר אל הכהנים. כי איתא במדרש תנחומא [אמור א'] משל למלך שאמר לטבח שלו, בבקשה ממך שלא תראה את פני המת כל ימך שלא תטמא פלטרין שלי. כי טבח הוא האיש הממונה על הכנת שמחה למלך, ועי"ז הזהיר אותו המלך מאחר שעבודתך הוא להוסיף לי שמחה, ראה שלא תגרום עצבות, כי ראיות המת הוא היפך משמחה.

This is why it says, 'say to the Cohanim'; that they should see to it not to cause the opposite since they were chosen to bring down the flow of *Simchah/Joy* and to create goodwill before God, with their worship.

וזה אמור אל הכהנים שיראו שלא יגרמו ההיפך מאחר שנבחרו להוריד השפעות שמחה ולעשות נחת רוח להקב"ה בעבודתם.

Say to the Cohanim/Priests sons of Aaron and say to them, do not make yourself *Tameh*/defiled to any person among your people.

The Cohen/Priest is chosen, because, it is through him that all acts of the Jew are fixed and willed before God. So the Cohen is commanded about the Tumah/Defilement of death, because death is the opposite of this.

אמור אל הכהנים וכו' לנפש לא יטמא בעמיו. כי הכהן נבחר שעל ידו יתוקנו וירצו כל מעשי ישראל לפני הקב"ה. ולכן הזהיר על טומאת מת, כי מת מורה על היפך מזה, Just as in a person there exists the Nefesh/Soul, the Ruach/Spirit and the Neshama, and the perfection of the life of the Nefesh/Soul comes about only when it is connected to the Ruach/Spirit and the Neshama. That's why at night, when the Ruach/Spirit and the Neshama are disconnected from it, the Nefesh/Soul remains without the power to act. And that's why in the morning we make the blessing 'who raises up the bowed', because when the Ruach/Spirit and the Neshama reconnect to the Nefesh/Soul and the body, they raise the body and the Nefesh/Soul, which lay there all night without the power to act.

כמו שנמצא באדם נפש רוח ונשמה, ושלימות לחיות הנפש אינו רק כשיתחבר אל הרוח והנשמה, לכן בלילה כשיתפרדו הרוח והנשמה ישאר הנפש בלי שום כח פעולה, ולזה מברכין בבוקר ברכת זוקף כפופים, כי כשיתחברו הרוח והנשמה להנפש והגוף יזקפו גם את הנפש ואת הגוף שהיו כפופים מבלי פעולה,

Just as it is in the individual, so too is it with the community. The Cohen/Priest is the head of the Community of Israel, and precisely the same rank that consciousness holds in the Nefesh/Soul of the person, so is the Cohen/Priest in the community. All Jews on their different levels, one higher than the other, follow the Cohen/Priest, like the parts of a human which are led by the head, connecting all the way down to the active limbs. When a person is awake, then his head is in charge of all his limbs.

וכמו שימצא באדם כן הוא בכלל ישראל שהכהן הוא הראש לכלל ישראל והוא כמו המחשבה לנפש האדם כן הוא לכלל ואחריו כל ישראל במדריגות שונים זה למעלה מזה, כאברי האדם המתחילין מהראש וישתלשלו עד לאברי המעשה. ובעת שהאדם ער אז הראש הוא המנהיג את כל אבריו, As the Baal Shem Tov said, 'wherever a person's thoughts are, that's where the whole person is.' When a person is asleep, there's no difference between his head and other limbs. That's why the Torah commands him not to become *Tameh*/Defiled to a dead body, because he is the appointed one and has the power to fix anything the Jew does. The dead body is a metaphor describing the opposite, something without the capacity for action or change and without the ability to fix anything damaged or wounded in its lifetime. The Cohen is unique, in that he can fix all the actions of the Jewish people so that nothing and no one is excluded.

כמאמר הבעש"ט במקום שמחשבת של האדם מחשבת, שם הוא האדם כלו. אך כשאדם ישן אין חילוק בין הראש לשאר האברים, לכן הזהיר שלא יטמא למת, לפי שהוא ממונה ויש בכחו לתקן כל המעשים שיעשו ישראל, ומת מורה על ההיפך כי לא ימצא בו שום כח פעולה לתקן את אשר עוות בחייו, והכהן מיוחד לתקן מעשי ישראל לבלתי ידח מהם נדח.

Squashed, crushed and cut or severed, [testicles] these you shall not bring as sacrifices to God. And in your land, you shall not do... (Leviticus 22:24)

Which means not to mock any creature of God, as we learn in the Talmud (Chagiga 14b), 'from here we learn that castrating animals is forbidden.' The reason for the prohibition is that it is forbidden to mock.

ובארצכם לא תעשו. היינו שלא להתלוצץ על בריותיו של הקב"ה כמו דיליף הגמ' [חגיגה י"ד:] מזה שסירוס אסור והוא דאסור להתלוצץ,

And as we learn in the Talmud there, 'They asked Ben Zoma 'what is the Halacha/Law, is it permissible to castrate a dog?' And he answered, quoting this verse, 'In your land you shall not do, Anything in your land you shall not do.' Then they asked him, 'And a virgin who became pregnant, is she permitted to a Cohen-Gadol/High Priest?' And he answered, 'Yes.' And they asked, 'Should we not be concerned according to Shmuel, as Shmuel said, I can have sexual intercourse with a woman many times without breaking her hymen?' And he answered, 'We don't have to worry about Shmuel; it is too rare.'

כדאיתא במס' חגיגה [שם] שאלו את בן זומא מאי לסריסא כלבא ואמר כל שבארצכם לא תעשו, ובתולה שעיברה מאי לכהן גדול מאי למיחש לדשמואל ואמר לדשמואל לא שכיחא.

These questions they asked him, were because they saw that he had not descended from Paradise in peace. As the Talmud says, 'He glanced, and was damaged.' And they understood that he must have formulated an unwholesome thought, and must somehow have entered into some profound error. So the first question they asked him was perhaps whether he could mock any creature of God, and that is why they asked him whether it is permissible to castrate a dog, because the dog is the least honored creature in the world. So they asked them if he permits its castration because they wanted to know whether he would find it easy to disregard the dog's existence. He answered, 'Everything in your land you may not do,' meaning, it is forbidden to scoff at any creature of God.

כי אלו השאלות שאלו אותו מפני שראו שלא ירד בשלום כמאמר הגמ' הציץ ונפגע והבינו שהשיג השגה בלתי שלימה וטעה באיזה דבר, ושאלו לו שאלה הראשונה פן היה נקל בעיניו להתלוצץ על בריותיו של הקב"ה, וזה ששאלו אותו מאי לסריסא כלבא, כי כלב הוא הבריה השפלה שבעולם. ושאלו אותו מאי לסריסא הוא באם נקל בעיניו ביטול הויתו והשיב להם שאסור כי כל שבארצכם לא תעשו, היינו שאסור להתלוצץ עליו שהוא בריה מהש"י.

These questions they asked him, were because they saw that he had not descended from Paradise in peace. As the Talmud says, 'He glanced, and was damaged.' And they understood that he must have formulated an unwholesome thought, and must somehow have entered into some profound error. So the first question they asked him was perhaps whether he could mock any creature of God, and that is why they asked him whether it is permissible to castrate a dog, because the dog is the least honored creature in the world. So they asked them if he permits its castration because they wanted to know whether he would find it easy to disregard the dog's existence. He answered, 'Everything in your land you may not do,' meaning, it is forbidden to scoff at any creature of God. Then they asked him, because they thought that his mistake might be to the contrary, lest he give more honor to creatures than is due them, the question considering the virgin who has given birth: is she permitted to the Cohen-Gadol/High Priest? Because the Cohen Gadol/High Priest is the most chosen among creatures, lest Ben Zoma endow him with greater importance than is proper. This is why he responded that Shmuel is not likely. because there is no need to be *Machmir*/stringent with the holiness of the Cohen Gadol, and to be concerned less improbabilities occur. So therefore, she is permitted.

ואח"כ שאלו אותו פן היתה טעותו להיפך, פן היה בהשגתו כח הנבראים יותר ממה שמצוי בהם, וזה ששאלו לו ובתולה שעיברה מאי לכהן גדול, כי כהן גדול הוא הגדול שבנבראים ופן השיג את כח הויתו ביותר ממה שמצוי בו, והשיב להם לדשמואל לא שכיחא, היינו שלא ישיג אותו ביתרון הויה ממה שמצוי בו ולא יחמיר נגדו יותר מהראוי ולדשמואל לא שכיחא לפיכך מותרת לו,

Really, his chief mistake was that he perceived a great gap between the waters below and the waters above the heavens. Because in fact, there is no distance between them but a hairbreadth, only the *Rakia*/Heaven separates them, And because both of them are God's creation, they both have to be accepted as the will of God. This is the meaning of the sheep that was brought with the Omer sacrifice, whose *Mincha*/Offering was doubled, two tenths of flour. One corresponding to the waters above, and one to the waters below the heavens. The sheep is a symbol of the *Rakia*/Heaven dividing between them. As we learn in the Talmud (Chagiga 15a), Ben Zoma said 'The gap between the waters below and the waters above is only three fingers breadth,' and they

responded saying, 'Ben Zoma is still on the outside.

ובאמת עיקר טעותו היתה מה שהשיג הבדל גדול בין מים התחתונים למים העליונים [שבאמת איו הפרש ביניהם רק כמלא נימא שרקיע מפסיק ביניהם כי שניהם הם ברויתיו של הקב"ה ורק שצריך לקבלם כפי רצון השי"ת, וזה היה הענין בכבש הבא עם העומר שמנחתו כפולה שני עשרונים נגד מים עליונים ומים התחתונים והכבש רומז לרקיע המפסיק ביניהם]. [תשלום] כדאיתא בגמ' [חגיגה ט"ו]. שאמר אין בין מים התחתונים למים העליונים רק כשלש אצבעות ואמרו עדיין בן זומא מבחוץ,

Because his perception was that there is such a big difference between bad longing and good longing.

והוא שהשיג הבדל גדול בין חשק רע ובין חשק טוב.

The reason for Ben Zoma's mistake is in perceiving such a wide gap between the waters above and the waters below, because, in truth, they come from one source.

וענין טעותו של בן זומא שהיה מה שהשיג הבדל גדול בין מים התחתונים למים העליונים. כי באמת בשורש אחד הם,

Water is a metaphor for desire.

כי מים מכונה לחשק.

Now, a person has two kinds of desire:

The first is instinctual and comes with birth, as is explained in the Midrash (Genesis Rabbah, 8) "The world is full of *Hesed/Loving* kindness."

The second is rational.

From the *Hesed/Loving* kindness a person could mistakenly come to the conclusion that it is his duty to have mercy upon the merciless, and so it might be thought to be a lesser form of *Hesed/Loving* kindness than the rational type. Nevertheless, from the person's point of view, his compassion and desire, even when wrongly directed, are flawless. And if a person can direct his natural *Hesed/Loving*-kindness to make it congruent with the will of God, he is far greater than someone operating out of logic.

That's why it does not say in Psalms 148, that the waters below the Earth will praise God, as it says about the waters above the heaven. If it is in praise of God, then it is called 'the waters above the heaven'.

והנה יש באדם שני מיני תשוקות אחד מה שנטבע באדם בתולדותו כמבואר במדרש (רבה בראשית ח') שהעולם מלא חסדים ובוה יכול להמצא טעות כי יכול לרחם על אכזרי, אבל מה שהאדם ירחם וישתוקק מצד שכלו בזה לא נמצא שום סיג, ואם יכוון האדם בהחמד שבטבעו לרצון השי"ת זה גדול יותר ממה שיעשה בשכלו, ולכן לא נאמר (תהלים קמ"ח) שהמים אשר מתחת לארץ יהללו את שם ה' כמו שנאמר על המים אשר מעל השמים, כי באמת אם יהלל את שם ה' זה נקרא מים אשר מעל

השמים,

For in truth, what is a person? What could he possibly achieve by his own actions, and from his own thoughts? But when a person does with his natural inclination, then he is working with the powers that God put in him.

כי באמת מה האדם ומה יוכל לפעול בשכלו אבל מה שיעשה בטבעו זה הוא כה' אשר בו.

This is where Ben Zoma made his mistake in perceiving a big difference.

וזה אשר השיג בן זומא הבדל גדול,

So, too, it will be in the future when God demonstrates how everything that happened came from Him. It will be apparent that there never was a separation between the waters above and the waters below.

ובאמת לעתיד כאשר יברר ה' כי הכל מאתו יתראה מפורש כי לא הופסק דבר בין מים עליונים למים תחתונים,

This is why Rabbi Akiva warned his students, 'When you reach the place of pure marble, do not say "water, water".'

The chief warning he gave them was not to *repeat* the word 'water' twice, for at their source, they are one. Understand this. [Appendix]

וזה שהזהיר ר"ע לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, כי עיקר הזהיר שלא יאמרו שני פעמים מים כי בשורשם אין בלתי אחד והבן. גליון.
